

- 2) I § 11, stk. 1, ændres ordene „af 25. marts 1872“ til „nr. 107 af 31. marts 1953“.
- 3) I § 15, b, ændres „§ 22“ til „§ 22 c“.
- 4) I § 36, stk. 6, ændres ordene „almindelig borgerlig straffelov“ til „borgerlig straffelov“, og „§ 98, jfr. § 100“ ændres til „§ 119“.
- 5) I § 36, stk. 7, 1. pkt., ændres „er ifaldet straf i medfør af 3die eller 4de stykke, skal“ til „har gjort sig skyldig i ulovlig jagt, kan“. Endvidere ændres „den kommunes kasse, hvor forseelsen er begået“ til „statskassen“. I samme stykke, 2. punktum, ændres „skal“ til „kan“.
- 6) § 38, stk. 3, udgår.
- 7) I § 39, stk. 2, efter „denne lov“ indsættes „eller de i medfør af loven fastsatte forskrifter“.
- 8) I § 39, stk. 3, indsættes efter ordene

„hensyn til“ ordene „vedkommende vildtarts sjældenhed“.

- 9) § 39, stk. 4, udgår.
- 10) I § 39, stk. 5, ændres „§ 21, skal“ til „§§ 21, 22 og 22 a, kan“.
- 11) § 40, stk. 2, udgår.
- 12) § 42 udgår.

§ 4.

Landbrugsministeren bemyndiges til at lade lov nr. 145 af 28. april 1931 om jagten optrykke og bekendtgøre med de ændringer, der følger af nærværende lov, § 5 i lov nr. 286 af 18. juni 1951 om ændring af reglerne om fortabelse af rettigheder som følge af straf og § 12, stk. 2, i lov nr. 241 af 7. juni 1952 om brug af visse ejendomme og boliger på landet.

§ 5.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1959.

Bemærkninger til lovforslaget.

Til § 1.

Ifølge lov nr. 145 af 28. april 1931 om jagten § 14, a, må ingen her i landet udøve jagt uden at have erhvervet jagttegn, der løses hos politiet mod erlæggelse af en afgift, som i loven er fastsat til 2, 5, 10 eller 20 kr. efter omfanget af den adgang til at jage, som tegnene giver. Jagttegnsafgiften indbetales til den af landbrugsministeriet administrerede jagtfond, af hvis midler der ifølge loven bl. a. skal afholdes udgifter ved ansvarsforsikring for jagttegnsløserne, ligesom der vil kunne ydes støtte til vildtpleje, til jagtforeninger og til oprettelse af reservater.

Jagttegnsafgifterne har ikke været reguleret siden 1931, uagtet pristallet, der i april 1931 udgjorde 157, er steget til 438 i januar 1958. De formål, hvis fremme støttes eller er afhængig af jagtfondens midler, hviler imidlertid i alt overvejende grad på konjunkturbestemte udgifter og til trods for, at der i de senere år er gennemført betydelige besparelser på forskellige områder, må det nu forudses, at de gældende jagttegnsafgifter ikke vil indbringe tilstrækkelige midler til løsning af nye påtrængende opgaver. Til disse hører således en af prisudviklingen nødvendiggjort forhøjelse af ansvarsforsikringens erstatningssummer, navnlig for personskade. De fremadskridende rationaliseringsbestrebelse inden for land- og skovbrug vil endvidere i fremtiden stille betydelige krav til vildtplejen, hvorfor øget

støtte til den herfor nødvendige vildtbiologiske og førstlige forsøgsvirksomhed er påkrævet. Det anses også for ønskeligt at intensivere det jagtkulturelle oplysningsarbejde, navnlig vedrørende brugen af jagtvåben med henblik på at undgå vådeskudsulykker. Endelig kan nævnes, at der over for landbrugsministeriet er rejst spørgsmål om ydelse af tilskud til oprettelse af en fuglefredningsfond, hvis midler bl. a. tænkes anvendt til bevarelse af naturtilstanden, hvor sjældne fuglearter lever, og til oplysningsarbejde om fuglevildtet i skolerne m. m., men at sagen indtil videre er stillet i bero.

De nuværende jagttegnsafgifter foreslås derfor forhøjet således, at afgiften for 2 kr.s jagttegn fremtidig fastsættes til 5 kr., medens afgiften for de nuværende 5, 10 og 20 kr.s jagttegn søges forhøjet til 25 kr.

En forhøjelse af afgiften for 2 kr.s tegnet anses for nødvendig allerede af den grund, at alene de direkte udgifter ved jagttegnets udfærdigelse samt præmie til ansvarsforsikringen udgør mere end 2 kr. Den foreslåede reduktion af antallet af de forskellige former for jagttegn vil betyde en væsentlig forenkling af arbejdet med udfærdigelsen samt lette politiets kontrol med overholdelsen af jagtlovens bestemmelser. Gennemførelse af den foreslåede forhøjelse af jagttegnsafgifterne vil, hvis der i de kommende år løses samme antal jagttegn som i finansåret 1957-58, betyde en årlig merindtægt for jagtfonden